

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4152/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 841/20 од 21.05.2020. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 841/20 од 21.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 841/20 од 21.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3233/17 од 13.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је усмено завештање пок. ВВ, бив. из ..., састављено пред Основним судом у Крагујевцу у поступку РЗ-20/17 дана 07.03.2017. године, апсолутно ништаво и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обвезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 841/20 од 21.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиље и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3233/17 од 13.11.2019. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, јер спорно правно питање није од општег интереса, или у интересу равноправности грађана. Такође, није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева утврђењем ништавости усменог завештања. Наиме, нижестепени судови су применом члана 110. став 1. Закона о наслеђивању оценили да је спорно усмено завештање ништаво, јер није било изузетних прилика услед којих завешталац није био у могућности да сачини неки други облик завештања, што је у складу са судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Због тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је тужба поднета 05.07.2017. године и да вредност предмета спора која износи 10.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија је одбачена као недозвољена.

На основу члана 413. став 2. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужиљи нису признати трошкови састава одговора на ревизију јер нису били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, па је одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић